B. Tomos Hajnal

Öltözködős

Úgy gondolom, hogy minden éjjel,
valaki meglép
gonddal kidolgozott
ellenpéldáimmal,
mert reggel sehol sem
lelem őket.
Saját képemre formált
bölcseleteim szanaszét hevernek
– egytől egyig viseltes, gyűrött holmi –,
naprakész terveimről pedig
jobb nem beszélni:
megszeppenve rostokolnak
egy sarokba vackolódva.
Ilyenkor aztán sietve felkapok
magamra egy vadiúj,
lenge illúziót s úgy lépek ki
a terített ég alá,
mint gyermek, ki nem tudja még,
hogy az örök élet is
egy kötelező halállal kezdődik.

B. Tomos Hajnal (1957, Négyfalu) középiskolai tanár. Első versét 13 évesen közli, első verseskönyvének későbbi szerkesztője, Lendvay Éva biztatására. Azóta nyolc másik verses-, illetve három interjú- és rövidprózakötetet jegyez. A '90-es években a Brassói Lapok szerkesztője, majd 2002-ig a Romániai Magyar Szó tudósítója.

Ragály

Legnagyobb meglepetésedre
egyszer beléd villan,
hogy a mozdulatlanság ragályos.
Egy reggel észreveszed,
hogy az ablakon túli gerlétől
elkapta a torkod,
torkodtól a függöny selyme,
attól pedig a rádió keresőgombja,

az esőre álló fellegek,
majd ujjaid, melyek a csésze fülét
markolták volna éppen,
s aztán az orgonabokor
szobád falára vetülő árnya,
melyről észrevétlen
átragad a pupilládra.

Gondolom, ezen a szinten
már fel sem tűnne, mikor kihagy,
majd megáll benned végleg a percmutató.